بسم اللّه الرّحمن الرّحیم

خطبه‌ی ولادت امام حسن مجتبی (ع) ۲۰ خرداد ۹۶

الحمدالله رب‌العالمین، پاک و منزه است خداوند کریم از آنچه او را وصف کنند، بزرگ و بزرگ‌تر از آنچه اندیشه و عقل و علم او را بیابد همان‌گونه‌ای که خود فرمود خدا را آن طوری که قدر اوست نشناختند و به فرموده‌ی امیر مؤمنان علی (ع) خداوند سبحان با اینکه برتر و بلندتر از او وجود ندارد آن برتری و بلندی وی را از هیچ یک از آفریدگانش دور نمی‌کند و نه نزدیکی او به آفریدگانش سبب می‌شود که آن‌ها از لحاظ مکان و منزلت برابر با خداوند باشند. خدایی که به صاحبان عقل‌ها اجازه نمی‌دهد که بتوانند صفات او را مشخص و مرزبندی و حدّی برایش قرار دهند ولی مانع از این نمی‌شود که صاحبان عقل از راه اندیشه او را بشناسند، خداوند آن‌قدر بزرگ و بزرگ‌تر است که هیچ آفریده‌ای را نمی‌توان به او شبیه نمود و هیچ کس توانایی ندارد که موجودیت او را انکار نماید پس سپاسگزار پروردگار کریم هستیم که در عین بزرگی و عظمت و بی‌نیازی با صبر و گذشت و بزرگواری از خطای بندگانش می‌گذرد و احسانش بر بندگان حد و مرزی ندارد مگر اینکه خود آدمی از آن غافل شود.

چه زیبا سرور عالمیان حضرت زهرای مرضیه (س) آن را توصیف فرمودند: پروردگار عالم در کتاب آسمانی فرموده است که من زمین و ماه و خورشید را رام شما کردم. رام به چه معناست؟ آیا سرکشی در خلقت وجود داشت که خلیفه توان رام کردنش را داشته باشد، پس رمز این لطف بزرگ خداوندی چیست؟ آیا دست‌یابی به دانش ظاهری بوده؟ ولی اگر رام هم که نبود قادر به جلوگیری از دانش روز نیست زیرا همگان به اندازه‌ی استعداد علمی می‌توانند در خلقت کاوش نمایند ولی پروردگار می‌فرماید چه بخواهید و چه نخواهید پیش بیایید. پس با این فرمان دانش آنان در دسترس همگان قرار می‌گیرد. رام به معنای جان سرکشی است که توان درخشندگی‌اش همانند منظومه‌ی شمسی است اگر در فرمان خالق خویش باشد و جانی که دارای تحولات درونی بود همانند سرعت روزهای عمر می‌تواند با خلقت میلیارد سال‌های غیرقابل محاسبه برابری کند پس او را خلیفه‌ی خلقت قرار دادند تا با یک نجوا حرارت خورشید

را دریابد و با یک نوری که در قلبش پیدا می‌شود ماه را بیفروزد و با یک ابراز بندگی انوار آفرینش را به خود اختصاص دهد پس قلب است که فرمان رام هر آنچه در آفرینش وجود دارد را به خود اختصاص داده است و من تمام نعمت‌های بندگی را در ستون عمل خود جا داده‌ام پس فرمان پروردگار که می‌فرماید: آنچه من روزی‌تان کرده‌ام بزرگ‌تر از پهنای زمین و آسمان است ولی افسوس از درک عقلی ناتوان که همواره در کنار بزرگ‌ترین نشانه‌ی خلقت عمرش می‌گذرد و مرکز فرمانروایی‌اش از حرکت باز می‌ایستد و آنچه در آن یافت می‌شود دنیایی همانند دنیای جنینی در رحم مادر است. پس در آیات بسیاری قران کریم می‌فرماید: آنان آنچه روزی‌شان کرده بودیم را به دست خود تباه کردند و آنچه به دست آوردند دنیایی بود که ساعاتش در حقارت عقلی کودکانه به یغما رفت.

اینک در این شب مبارک و خجسته ما به شادمانی میلاد خلیفه‌ی راستین، امام بر حق و جلوه‌ی انوار الهی که همه‌ی نشانه‌های خلقت را در عمر شریفش در خود ذخیره نمود در این خانه‌ی مقدس حاضر شدیم، ایشان دومین نور امامت و ولایت، اسوه‌ی صبر و گذشت، کریم و مهربان امام حسن مجتبی (ع) می‌باشد که در نیمه‌ی ماه رمضان سال سوم هجرت در مدینه متولد شد و عمر مبارکش چهل و هفت سال و مدت امامتش ده سال بود و قبول صلح ایشان برای نشان دادن چهره‌ی خودخواهی و تزویر و حیله و درون‌های پلید در پس پرده‌ی مسلمانی از یکسو و جاهلیت و سستی و صد رنگی از سوی دیگر در تاریخ اسلام بسیار مفید و الگویی برای آیندگان بود. ایشان مظلوم دوست و دشمن شد و دلسوز همه.

اینک ضمن عرض تبریک و تحیت به ساحت مقدس امام و مولایمان اباصالح المهدی (عج) ابراز می‌داریم: مولای ما مردم عصر حاضر مانند مردم زمانه‌ی امام حسن مجتبی (ع) هستند، به قربان قلب نازنینتان که همچون امام حسن (ع) با وجود قدرناشناسی امتتان برای اعمالشان پر از غم و برای هدایتشان دل می‌سوزانید.

حال دست به دعا برمی‌داریم:

بار الها وحشت و تنهایی شب اول قبر ما را با حضور و شفاعت مولایمان به امنیت و شادمانی تبدیل فرما.

معبودا با دستان خالی این ماه را شروع کردیم به فقیری ما رحم کن، یاری فرما تا با دستان پر از آن خارج شویم.

الهی شیطان و نفس لباس تقوا را از تنمان بیرون آورده، یاری فرما تا با توبه عریانی‌مان پوشیده شود.

بار الها در عبادت و اطاعت کوتاهی کردیم یاری فرما تا دِینمان را با تلاش جبران کنیم.

خدایا ما به غربت زمین آمده‌ایم یاری فرما از این غریبی آن‌طوری که رضایت توست به قربت برگردیم.

بار الها ما اسیر نفس و شیطان و آرزوها شدیم ما را با هدایت امام عصرمان رهایی بخش.

اللهم عجل لولیک الفرج

www.rayatolhoda.com